

Republika Hrvatska
Županijski sud u Osijeku
Osijek, Europska avenija 7

Poslovni broj GŽ-2858/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od suca Josipa Frajlića, predsjednika vijeća, sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća dr. sc. Sanje Zagrajski i sutkinje Marijane Žigić, članice vijeća, u građanskoj pravnoj stvari tužitelja E.&S. B. d.d. R., ..., OIB ..., kojeg zastupa punomoćnik I. G., odvjetnik u O. d. G., F. & P. iz Z., protiv tuženika I. I. iz B., ..., OIB ..., radi: predaje nekretnine u posjed, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Sisku poslovni broj P-168/2019-6 od 22. srpnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 17. listopada 2019.,

p r e s u d i o j e

Žalba tuženika odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Sisku poslovni broj P-168/2019-6 od 22. srpnja 2019.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odlučeno je:

" 1/ Nalaže se tuženiku I. I. predati tužitelju E.&S. B. d.d. nekretninu upisanu u z.k.ul. br. ..., k.o. ... B.-T., ukupne površine 1715 m², koja se sastoji od čest.kat.br. ..., opisane kao kuća i dvorište, površine 859 m² i čest.kat.br. ... opisane kao kuća i dvorište, površine 856 m², slobodnu od osoba i stvari u posjed, u roku od 15 dana.

2/ Nalaže se tuženiku I. I. platiti tužitelju E.&S. B. d.d. prouzročeni parnični trošak u iznosu od 3.300,00 kn, u roku od 15 dana."

Ovu presudu suda prvog stupnja pravovremeno podnesenom žalbom pobija tuženik ne navodeći zakonske žalbene razloge, a predlaže da se žalba razmotri i pomogne mu se riješiti problem. U žalbi navodi da je nekretnina upisana u zk. ul. br. ..., kč. br. ..., u naravi kuća i dvorište, površine 859 m², njegova jedina nekretnina u kojoj živi od 1966., sa sinom i bivšom suprugom, da je branitelj, dragovoljac Domovinskog rata i da nema gdje živjeti ako mu se

oduzme kuća. Navodi i to da je kontaktirao tužitelja radi obročne otplate, ali da ne želi razgovarati iako želi zadržati kuću i otplatiti dug banci uz pomoć sina i bivše supruge.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući presudu suda prvog stupnja, postupak koji je prethodio, kao i žalbene navode tuženika, ovaj sud je utvrdio da nisu počinjene bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 28/13., 89/14. i 70/19., u daljnjem tekstu: ZPP) na koje pazi na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a.

Presuda suda prvog stupnja jasna je i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama, nema proturječnosti i nejasnoća, pa se može ispitati.

Predmet spora je zahtjev tužitelja protiv tuženika za iseljenje i predaju u posjed nekretnina upisanih u zk. ul. br. ..., kao ... B. – T., kč. br. ... u naravi kuća i dvorište, površine 859 m² i kč. br. ... u naravi kuća i dvorište, površine 856 m².

Analiza utvrđenog činjeničnog stanja kao rezultata raspravljanja, prema ocjeni ovog suda, pravno opravdano upućuje na zaključak da su u postupku pred sudom prvog stupnja na temelju izvedenih dokaza i njihove valjane ocjene kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnosti (čl. 8. ZPP-a), utvrđene sve pravno relevantne činjenice, te da je na tako utvrđeno činjenično stanje sud prvog stupnja pravilno primijenio materijalno pravo.

U konkretnom slučaju riječ je o pravoj vlasničkoj tužbi (rei vindicatio) kako je to pravilno utvrdio i sud prvog stupnja.

Naime, iz tužbe je razvidno da tužitelj kao vlasnik traži od tuženika kao posjednika predaju u posjed svoje nekretnine slobodne od osoba i stvari, jer tuženik drži nekretninu tužitelja u faktičnom posjedu.

Osnovano je sud prvog stupnja utvrdio da je tužitelj vlasnik nekretnine, jer to proizlazi iz izvotka iz zemljišnih knjiga koji prileži u spisu, a osim toga među stranka nije niti sporno da je tužitelj vlasnik nekretnina koje tuženik drži u posjedu.

Tuženik, naprotiv, nije dokazao da ima pravo na posjed koje bi ga ovlašćivalo na posjed tužiteljeve nekretnine, a teret dokaza je upravo na njemu (čl. 7. i 219. ZPP-a).

Sud prvog stupnja pravilno se pozvao na odredbe čl. 161. st. 1., 162. st. 1. i 2. i 163. st. 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine” broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14., u daljnjem tekstu: ZV) te je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kad je utvrdio da tuženik nije dokazao da ima kakvo pravo koje ga ovlašćuje na posjedovanje tužiteljevih nekretnina, te da tužitelj osnovano zahtijeva od tuženika iseljenje i predaju u posjed predmetnih nekretnina slobodnu od osoba i stvari.

Tužitelj je postao vlasnik predmetnih nekretnina u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Sisku pod poslovnim brojem Ovr-..., u kojem je doneseno rješenje o dosudi nekretnina ovršenice M. I. ovrhovoditelju ovdje tužitelju, s tim da je u zemljišnim knjigama koje vodi Zemljišno-knjižni odjel Općinskog suda u Sisku izvršen upis prava vlasništva u korist ovdje tužitelja. U tom ovršnom postupku sud prvog stupnja donio je zaključak o predaji nekretnine ovrhovoditelju, ali je ovršenica odbila predati nekretnine u posjed ovrhovoditelju, zbog čega je ovrhovoditelj kao tužitelj ustao tužbom protiv tuženika kao nasljednika iza pok. M. I..

Iz ovršnog spisa koji prileži ovosudnom spisu proizlazi da je tužitelj kao ovrhovoditelj pokrenuo ovrhu na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju broj ES ... solemniziran po Javnom bilježniku N. S. iz S. pod poslovnim brojem OV-..., kojim se tužitelj obvezao odobravati kredite, izdavati garancije, otvarati akreditive s odloženim polaganjem pokrića i odobravati druge plasmane iz registrirane djelatnosti tužitelja do ukupnog iznosa od 900.000,00 EUR-a, u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju EUR kod tužitelja na dan plaćanja, s tim da se tražbine tužitelja uvećavaju za ugovorene kamate, kamate korisnika garancije, ugovorene kamate za zakašnjenje u plaćanju odnosno zakonske zatezne kamate ukoliko budu veće, te naknade i troškove prisilne naplate bilo sudske ili izvansudske prirode. Iz tog Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja proizlazi da su stranke ugovorile da tužitelj može neposredno pokrenuti postupak radi naplate tražbine koju ima prema dužniku i provesti prisilnu ovrhu prodajom nekretnine, a nakon što javni bilježnik stavi potvrdu ovršnosti. Predmetni Ugovor o okvirnom iznosu zaduženja je otkazan, 1. rujna 2011. zbog neispunjavanja obveza od strane dužnika M. I..

Glede tuženikovog pozivanja na pravo na dom u smislu odredbe čl. 8. 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljenih sloboda („Narodne novine”, Međunarodni ugovori broj 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06. i 2/10., u daljnjem tekstu: Konvencija) koje je isticao i u tijeku postupka pred sudom prvog stupnja, a ponavlja i u žalbi, sud prvog stupnja pravilno je ocijenio da se predmetne nekretnine mogu smatrati domom tuženika u smislu citirane konvencijske odredbe.

Sud prvog stupnja pravilno je zaključio da miješanje u tuženikovo pravo na dom i zahtjev za njegovim iseljenjem nije neopravdano, te da tužbeni zahtjev treba prihvatiti kao osnovan jer je tuženik koji drži u posjedu nekretninu tužitelja bez valjane pravne osnove, dužan istu predati u posjed tužitelju na temelju odredbe čl. 162. st. 1. ZV-a.

Dužnik iz ugovornog odnosa, a u konkretnom slučaju to je tuženik, koji je dragovoljno dozvolio zasnivanje založnog prava na nekretninama u njegovom vlasništvu, ne može se s uspjehom pozivati na povredu prava na dom iz čl. 8. 1. Konvencije. Kod dragovoljnog zasnivanja založnog prava na nekretnini dužnik ovdje tuženik znao je da se bez njegovog ikakvog daljnjeg pristanka može provesti ovrha na predmetnim nekretninama iako one predstavljaju njegov dom.

Odluku o trošku postupka tuženik nije posebno pobijao odnosno nije naveo razloge pobijanja iste, pa je ovaj sud istu ispitao u odnosu na žalbene razloge na koje pazi po službenoj dužnosti i utvrdio da je pravilna i zakonita, te valjana utemeljena na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., u daljnjem tekstu: Tarifa) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19.).

Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Osijek, 17. listopada 2019.

Predsjednik vijeća
Josip Frajlić, v. r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik
Blaženka Vuletić